

Queridos diocesanos:

En estos días previos a la Semana Santa hay ambiente de preparación de esta gran fiesta por parte de parroquias y comunidades cristianas. Estas organizan los horarios de los actos litúrgicos aconsejando la asistencia de todos los creyentes que incluyen las confesiones, se preocupan de las actividades formativas y acompañan las manifestaciones públicas de los pasos.

En la preparación también están todos los miembros de las Cofradías y Hermandades, sobre todo sus Juntas Directivas. Desean tener a punto todos los materiales y todas las presencias para que las procesiones por las calles y plazas de nuestros pueblos tengan una perfecta organización y contribuyan a resaltar el motivo central de la Semana Santa.

La sociedad en general también espera con alegría estas celebraciones, bien porque se conceden unos días de vacaciones para salir de los lugares habituales de residencia bien porque son espectadores respetuosos del misterio central de la fe de los cristianos: la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesucristo. Participan contemplando, asisten recordando y se alegran de tener un motivo más de fiesta en las calles y plazas como un elemento importante de la cultura y de la tradición vivida por tantas generaciones anteriores.

Todo ello como manifestación pública de la fe de los cristianos. Me parece que a nadie molestará que un grupo social determinado ocupe un espacio público en unos momentos concretos y expresen sus convicciones con valentía y con profunda devoción. Si bien es cierto que la fe no se agota en un acto exterior. Los cristianos somos conscientes que lo importante radica en nuestro propio interior. Allí, en el corazón, es donde se disparan los impulsos para convertirnos en mejores seguidores del Crucificado quien ya lo afirmaba en los evangelios cuando distinguía entre lo que sale del interior y el interés por los actos externos para ser vistos por la gente. Nosotros repetiremos hasta la saciedad que la coherencia es básica para la vida cristiana. Lo que celebramos en la calle lo debemos vivir en nuestro interior. Esto último depende de cada uno y la manifestación en la calle nos permite recordar y enseñar a los demás la fe que profesamos, que celebramos y que compartimos en los hogares y en las parroquias, en los colegios y en las agrupaciones festivas.

Aceptando lo fundamental de nuestra fe, me satisface agradecer el entusiasmo de tantos cristianos en la preparación de los pasos y en su asistencia multitudinaria a los actos programados. Hago una llamada cordial para que cada día aumente el número de los que se responsabilizan de estas organizaciones cristianas. Muchas veces da la impresión de que hay carencia de colaboradores porque, con rasgos egoístas, preferimos satisfacer el tiempo libre con maquinitas y pantallas olvidando la importancia de la palabra y la escucha, del acompañamiento y la colaboración con personas que piensan y creen lo mismo deseando darlo a conocer a nuestra sociedad actual.

Me parece acertar si digo que todos los que acudís a las procesiones, hacéis un público testimonio de vuestra fe. No somos nadie para juzgar la intensidad de vuestro compromiso cristiano. Pero nos alegra la mayor participación de cofrades cada año y el empeño por la evangelización. Esto último no es exclusivo de sacerdotes y religiosos sino de todos los bautizados que se exigen autenticidad con lo que celebramos, fidelidad con lo que predicamos y felicidad con lo que vivimos. Que nada ni nadie nos dificulte una sana y santa participación en estos días santos. Que los últimos momentos de la vida del Señor sean un modelo de actuación para todos sus seguidores.

Con mi bendición y afecto

ELS CARRERS PER SETMANA SANTA.

26.març. 2023

Estimats diocesans:

En aquests dies previs a la Setmana Santa trobem un ambient de preparació d'aquesta gran festa a les parròquies i comunitats cristianes: s'organitzen els horaris dels actes litúrgics - recomanant l'assistència dels creients als oficis, que inclouen les confessions-, es preocupen de les activitats formatives i acompanyen les manifestacions públiques dels passos.

Durant aquesta preparació també hi ha tots els membres de les Confraries i Germandats, sobretot les seves Juntes Directives, que volen tenir-ho tot a punt -materials i persones- perquè les processons pels carrers i places dels nostres pobles tinguin una perfecta organització i contribueixin a reforçar el motiu central de la Setmana Santa.

Els ciutadans, en general, també esperen amb alegria aquestes celebracions, bé perquè tenen uns dies de vacances per sortir dels llocs habituals de residència, bé perquè són espectadors respectuosos del misteri central de la fe dels cristians: la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist. Hi participen contemplant-lo, hi assisteix recordant-lo i s'alegren de tenir un motiu més de festa als carrers i places com un element important de la cultura i de la tradició viscuda per tantes generacions anteriors.

I tot plegat com a manifestació pública de la fe dels cristians. Em sembla que no molestarà ningú que un grup social determinat ocupi un espai públic en uns moments concrets i expressi les seves conviccions amb valentia i profunda devoció, encara que és cert que la fe no s'esgota en un acte exterior. Els cristians som conscients que l'essencial radica en el nostre propi interior i és en el cor on neixen els impulsos per convertir-nos en millors seguidors del Crucificat quan afirmava i distingia en els evangelis entre el que surt de l'interior i l'interès pels actes externs fets per ser vistos per la gent. Nosaltres repetirem fins a l'avorriment que la coherència és bàsica en la vida cristiana i que el que celebrem al carrer ho hem de viure en el nostre interior. I això depèn de cadascú, però la manifestació al carrer ens permet recordar i ensenyar als altres la fe que professem, que celebrem i que compartim a les llars i a les parròquies, als col·legis i a les agrupacions festives.

Sabent el que és fonamental de la nostra fe, vull agrair l'entusiasme de tants cristians en la preparació dels passos i en l'assistència multitudinària als actes programats. Faig una crida cordial perquè cada dia augmenti el nombre dels qui es responsabilitzen d'aquestes organitzacions cristianes. Moltes vegades fa l'efecte que hi falta col·laboradors perquè, de manera egoista, preferim satisfer el temps lliure amb maquetes i pantalles, oblidant la importància de la paraula i l'escolta, de l'acompanyament i la col·laboració amb persones que pensen i creuen el mateix, i desitgen donar-ho a conèixer a la nostra societat.

Crec encertat-la si dic que tots els que aneu a les processons feu un públic testimoniatge de la vostra fe. Ningú pot jutjar la intensitat del vostre compromís cristià. Però ens alegrem de l'augment, cada any, de la participació de confreres i del compromís en l'evangelització, que no és exclusiva de sacerdots i religiosos sinó de tots els batejats que s'exigeix en autenticitat amb el que celebrem, fidelitat amb el que prediquem i felicitat amb el que vivim. Que res ni ningú ens dificulti una sana i santa participació en aquests dies sants. Que els últims moments de la vida del Senyor siguin un model d'actuació per a tots els seus seguidors.

Amb la meva benedicció i afecte.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.